



تأثیر مکمل یاری بلند مدت خار مریم همراه با چهار هفته تمرین فرآینده بر فاکتورهای آسیب عضلانی زمان استراحت در مردان کشتی گیر

مهدی شریفیان: دانشجوی دکتری فیزیولوژی ورزشی، گروه فیزیولوژی ورزشی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران
 ناصر بهپور: دانشیار، دکتری فیزیولوژی ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، گروه تربیت بدنی، دانشگاه رازی، کرمانشاه، ایران و گروه فیزیولوژی ورزشی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران (*نویسنده مسئول) nmaserbeh1397@gmail.com

حمیدرضا مهاجرانی: استادیار، متخصص دکتری فیزیولوژی، دانشکده علوم پایه، گروه فیزیولوژی، واحد اراک، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران
 فرامرز دارابی: استادیار، متخصص دکتری بیوشیمی بالینی، دانشکده پیرا پزشکی، گروه علوم آزمایشگاهی، دانشگاه علوم پزشکی اراک، اراک، ایران

چکیده

کلیدواژه‌ها

آسپاراتات آمینو ترانسفراز،
 آلانین آمینو ترانسفراز،
 کراتین فسفوکیناز،
 لاکتات دهیدروژناز

تاریخ دریافت: ۹۸/۱۰/۱۴

تاریخ پذیرش: ۹۹/۰۲/۰۶

زمینه و هدف: تحقیق حاضر به منظور تعیین تأثیر مکمل یاری بلند مدت خارمریم همراه با چهار هفته تمرین فرآینده بر شاخص‌های سرمی آسپاراتات آمینو ترانسفراز (AST)، آلانین آمینو ترانسفراز (ALT)، لاکتات دهیدروژناز (LDH)، کراتین فسفوکیناز (CPK) زمان استراحت در مردان کشتی گیر انجام شد.

روش کار: روش انجام تحقیق حاضر بدین صورت بود که ۲۰ کشتی‌گیر مرد به طور داوطلب به عنوان نمونه در تحقیق حاضر شرکت کرده و به طور تصادفی به دو گروه ۱۰ نفری (تمرین + خار مریم، تمرین + دارونما) تقسیم شدند. سپس آزمودنی‌ها فرم رضایت‌نامه را تکمیل کردند. سپس مکمل خار مریم به وزن ۳۰۰ میلی‌گرم در چهار هفته مکمل‌دهی شد. در مرحله پایه، یک ساعت، ۲۴ ساعت و ۳۶ ساعت بعد تمرین کشتی یکسان از نظر حجم تمرینی نمونه‌های خونی جمع‌آوری شدند. از آزمون‌های تی مستقل، تحلیل واریانس با اندازه‌های مکرر، تعقیبی بونفرونی برای تجزیه و تحلیل داده‌ها استفاده شد.

یافته‌ها: مقادیر AST ۲۴ ساعت ($p=0/004$) و ۳۶ ساعت ($p=0/001$) بعد تمرین در گروه خارمریم کاهش معناداری داشت. همچنین کاهش معناداری در مقادیر CPK ۲۴ ساعت ($p=0/003$)، ۳۶ ساعت ($p=0/001$) و ALT ۲۴ ساعت ($p=0/001$) و ۳۶ ساعت ($p=0/001$) بعد تمرین در گروه خارمریم وجود داشت. مقدار LDH بین گروه‌ها تفاوت معناداری نداشت. با توجه به آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌های مکرر مقادیر CPK ($p=0/002$)، AST ($p=0/003$) و ALT ($p=0/011$) در گروه خار مریم کاهش معناداری داشت.

نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج یافته‌های مطالعه انجام شده تمرین به همراه مکمل خار مریم در بلند مدت می‌تواند به کاهش در شاخص‌های سرمی آسیب عضلانی منجر شود و سبب مقابله بهتری با آنزیم‌های تولید شده در زمان استراحت بعد تمرین شود.

تعارض منافع: گزارش نشده است.

منبع حمایت‌کننده: حامی مالی نداشته است.

شیوه استناد به این مقاله:

Sharifian M, Behpour N, Mohajerani H, Darabi F. Effect of four weeks supplementation with silybum marianum on indicators of serum muscle damage in incremental training wrestlers. Razi J Med Sci. 2020;27(3):75-84.

*انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با CC BY-NC-SA 3.0 صورت گرفته است.



Original Article

Effect of four weeks supplementation with silybum marianum on indicators of serum muscle damage in incremental training wrestlers

Mehdi Sharifian, PhD Student in Exercise Physiology, Department of Exercise Physiology, Borujerd Branch, Islamic Azad University, Borujerd, Iran

Naser Behpour, Associate Professor of Exercise Physiology, Faculty of Physical Education, Department of Exercise Physiology, Razi University, Kermanshah, Iran and Department of Exercise Physiology, Borujerd Branch, Islamic Azad University, Borujerd, Iran (*Corresponding author) naserbeh1397@gmail.com

Hamidreza Mohajerani, PhD, Assistant Professor of Physiology, Faculty of Basic Sciences, Department of Physiology, Arak Branch, Islamic Azad University, Arak, Iran

Faramarz Darabi, PhD, Assistant Professor Biochemistry, Faculty of Medical Sciences, Department of Laboratory Science, Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran

Abstract

Background: The purpose of this study was to evaluate the effect of four weeks incremental training with silybum marianum supplementation on Aspartate aminotransferase (AST), Alanine aminotransferase (ALT), Lactate dehydrogenase (LDH), and resting Creatine phosphokinase (CPK) levels among wrestlers.

Methods: Twenty volunteer wrestlers were randomly divided into 2 groups of 10 participants namely "Exercise with silybum marianum supplementation, and placebo with training". Written consents were received from everyone. Silybum marianum supplements were administered every day three times at 300 mg for four weeks. At the baseline, blood samples were collected one hour, 24 hours, and 36 hours after the same wrestling exercise. Independent t-test, repeated measures ANOVA, Bonferroni post-test were used for data analysis.

Results: AST values were significantly decreased in 24 hr ($p=0.004$) and 36 hr ($p=0.001$) post exercise training in silybum marianum group. There was also a significant decrease in CPK values 24 hr ($p=0.03$), and 36 hr ($p=0.001$) and in ALT levels 24 hr ($p=0.001$) and 36 hr ($p=0.001$) after exercise in the silybum marianum group. LDH levels were not significantly different between groups. According to the analysis of variance with repeated measures of CPK ($p=0.02$), AST ($p=0.003$) and ALT ($p=0.011$), there was a significant decrease in silybum marianum group.

Conclusion: According to the results of the present study, long-term supplementation with silybum marianum may lead to a decrease in serum markers of muscle injury, and better confrontation with the enzymes produced after training.

Conflicts of interest: None

Funding: None

Keywords

Aspartate aminotransferase,
Alanine aminotransferase,
Lactate dehydrogenase,
Creatine phosphokinase

Received: 04/01/2020

Accepted: 25/04/2020

Cite this article as:

Sharifian M, Behpour N, Mohajerani H, Darabi F. Effect of four weeks supplementation with silybum marianum on indicators of serum muscle damage in incremental training wrestlers. Razi J Med Sci. 2020;27(3):75-84.

*This work is published under [CC BY-NC-SA 3.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/) licence.



این روش‌ها که متناسب با مدل‌های نظری مختلف و دیدگاه‌های پژوهشگران به آزمون گذارده شده است، مبنای ملاحظاتی است که توسط برخی متخصصان و درمان‌گران برای پیشگیری و درمان آسیب عضلانی ناشی از تمرین توصیه می‌شود (۹). کانلی و همکارانش اظهار داشتند که استفاده از مکمل‌های غذایی از قبیل آنتی‌اکسیدان‌ها به شکلی فزاینده در درمان بسیاری از مشکلات از قبیل آسیب عضلانی و کبدی ناشی از تمرین کاربرد پیدا کرده است به طوری که باور بر این است که مصرف مکمل‌ها قبل از ورزش ممکن است اثر پیشگیری کننده داشته باشد (۱۰). یکی از مکمل‌های گیاهی، خار مریم با نام علمی سیلیبیوم ماریانوم است که به عنوان عضوی از خانواده کاسنی‌ها یا گل‌های ستاره‌ای (Asteraceae) در سیستم درمانی مدرن دارای اثرات بالینی مؤثری در درمان بسیاری از بیماری‌های متابولیکی است (۱۱). این در حالی است که محققان از مهم‌ترین عصاره متانولی بذر خار مریم، یعنی سیلی مارین (Silymarin) با فرمول شیمیایی $(C_{25}H_{22}O_{10})$ به عنوان اصلی‌ترین فلاونوئید مؤثر گیاه جهت مصارف فارماکولوژیکی و فیزیولوژیکی سود می‌برند (۱۲ و ۱۳). نتایج پژوهش زاهکوک و همکاران حاکی از این است که مصرف سیلی مارین کاهش دهنده آنزیم‌های درون سلولی مانند لاکتات دهیدروژناز و در نتیجه آسیب‌های ناشی از آن است (۱۴).

طی سالیان اخیر برخی محققان علوم پزشکی - ورزشی عنوان کرده‌اند که با استفاده از مکمل‌های خوراکی و تغذیه‌ای ضد اکسایشی و ضد التهابی همچون سیلی مارین می‌توانند به نحو مطلوبی از بروز تغییرات نامطلوب آنزیم‌های اسپاراتات آمینو ترانسفراز، آلانین آمینو ترانسفراز ناشی از فعالیت‌های ورزشی جلوگیری نمایند (۱۵). به عنوان مثال، میردار و همکاران با بررسی شاخص‌های آپوپتوز کبدی در موش‌های ویستار متعاقب انجام ۶۰ دقیقه فعالیت شنا در روز به مدت ۵ روز در هفته اظهار داشتند که تزریق زیر جلدی سیلیمارین (۱۰۰ میلی گرم در وزن بدن به میزان ۳ بار در هفته) منجر به کاهش معنی‌دار آنزیم‌های اسپاراتات

تمرینات شدید غیر آشنا به ویژه تمرینات ورزشی با انقباضات برون‌گرا می‌تواند به آسیب عضلانی ناشی از تمرین منجر شود (۱). در این راستا انواع مختلف تمرین از قبیل تمرینات مقاومتی، پلائیومتریک، دوی استقامت طولانی و دوی بی‌هوازی متناوب باعث اختلال در شبکه‌ی سارکوپلاسمیک و پروتئین خط Z سارکومری شده و آبشار متابولیکی و شاخص‌های میکروسکوپی پیشرونده آسیب عضلانی را افزایش می‌دهد. اختلال در سارکومرها و به دنبال آن از دست دادن عملکرد پروتئین‌های آکتین و میوزین تشکیل دهنده سلول‌های عضلانی در طول ورزش بر عملکرد عضله تاثیر منفی می‌گذارد (۲ و ۳). این نوع آسیب‌ها با افزایش فعالیت آنزیم‌های سرمی از قبیل لاکتات دهیدروژناز، کراتین فسفوکیناز، اسپاراتات آمینو ترانسفراز، آلانین آمینو ترانسفراز همراه می‌باشد (۴) و باعث کاهش عملکرد عضلانی می‌شود (۵). در بسیاری از تحقیقات به نشانه‌های ظاهری، عملکردی و بیوشیمیایی مانند کاهش قدرت عضلانی، سفتی و خشکی عضله، درد، تورم، التهاب، آسیب‌های ریز در سطح میکروسکوپی و وارد شدن آنزیم‌های لاکتات دهیدروژناز، کراتین فسفوکیناز، اسپاراتات آمینو ترانسفراز، آلانین آمینو ترانسفراز به پلاسما پس از افزایش فشارهای مکانیکی - متابولیکی در افراد استفاده کننده از تمرینات شدید غیر آشنا اشاره شده است (۶). برای مثال در اثر فشار مکانیکی حین تمرینات مقاومتی (به ویژه انقباض‌های برون‌گرای غیر آشنا) ممکن است سطح سرمی کراتین فسفوکیناز به دلیل بروز آسیب سلولی به طور معنی‌داری بالاتر از سطح طبیعی باشد (۷). نتایج برخی تحقیقات حاکی از آن است که فشارهای مکانیکی و سوخت‌سازی ناشی از انجام تمرینات سنگین و پسر حجم که همراه با انقباض‌های برون‌گرا است، ممکن است باعث افزایش شاخص خستگی شود (۸).

روش‌های پیشگیری و درمان غیر دارویی آسیب عضلانی ناشی از تمرین از تنوع بیشتری برخوردارند.

آمینو ترانسفراز، آلانین آمینو ترانسفراز می‌گردد (۱۶). از این رو، محققین و متخصصین پزشکی- ورزشی همواره درصدد این هستند تا با استفاده از راهکارهای مناسب از بروز علائم آسیب‌های سلولی ناشی از انجام تمرینات ورزشی جلوگیری کرده و یا حداقل آن را به پایین‌ترین حد ممکن برسانند (۱۰).

کشتی در ایران به واسطه مدال‌آوری آن در المپیک از جایگاه ویژه‌ای برخوردار بوده و وجود بیش از دوازده نوع کشتی در سراسر کشور پهناورمان نشان از ریشه عمیق این ورزش با فرهنگ ملی است و نیاز است که در فضای علمی کشور به گسترش دانش خود نسبت به این رشته اهتمام ورزیده شود. بنابراین هدف از پژوهش حاضر پاسخ به این سوال بود که یک ماه تمرین فزاینده منتخب کشتی همراه با مصرف مکمل خار مریم چه تاثیری بر آنزیم‌های اسپاراتات آمینو ترانسفراز، آلانین آمینو ترانسفراز، کراتین فسفوکیناز، لاکتات دهیدروژناز که از عوامل آسیب عضلانی است در زمان استراحت کشتی‌گیران دارد.

روش کار

مقاله حاضر دارای کد IR.IAU.B.REC.1397.008 از کمیته سازمانی اخلاق در پژوهش‌های زیست پزشکی دانشگاه آزاد اسلامی بروجرد و کد IRCT20180618040131N1 از مرکز کارآزمایی بالینی بوده و در قالب طرح‌های تجربی دو گروهی (مداخله و دارونما) با اندازه‌های مکرر (چهار مرحله‌ای) به صورت دو سویه کور انجام گرفت. نمونه آماری تحقیق حاضر، ۲۰ نفر از کشتی‌گیران استان قم (شرکت کننده در ۴ الی ۶ جلسه در هفته فعالیت‌ها و تمرینات بدنی طی ۶ ماه گذشته) بود که از بین ۶۵ داوطلب شرکت کننده در این پژوهش، به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند. معیارهای ورود به مطالعه به این شرح بود: کشتی‌گیرانی که حداقل در پنج سال اخیر سابقه تمرین مداوم داشته باشند و حداقل یک عنوان قهرمانی در سطح استان به دست آورده باشند. شرایط عدم ورود نیز شامل: سابقه ی انواع بیماری‌ها، عدم ورزش حرفه‌ای، کشیدن سیگار، مصرف الکل، استفاده از داروهای ضد التهابی مانند متیل گزانتین‌ها، ایبوپروفن، زنجبیل و مکمل‌های ویتامینی در ۶ ماه

اخیر، وجود مشکلات پلاکتی، افت فشارخون، التهاب مخاط دهان) بود. بعد از انتخاب کشتی‌گیران، جلسه هماهنگی تشکیل و اهداف و روش‌های اندازه‌گیری به طور کامل برای آن‌ها شرح داده شد. سپس فرم رضایت‌نامه آگاهانه، پرسش‌نامه‌های سلامتی، پرسش‌نامه سبک زندگی (خواب و رژیم غذایی) توسط آزمودنی‌ها تکمیل و پس از آن مورد معاینات پزشکی قرار گرفتند. به منظور همگن‌سازی گروه‌های مورد مطالعه، یک هفته قبل از شروع تحقیق و پیش از اولین مرحله خون‌گیری، برخی از ویژگی‌های شاخص‌های پیکرسنجی (آنترپومتریک) قد، وزن، درصد چربی بدن اندازه‌گیری شد. افرادی که دارای معیارهای ورود به مطالعه و تمایل به شرکت در مطالعه داشتند، شماره‌ای را دریافت نمودند. سپس به دو گروه تقسیم شدند و برای مصرف مکمل و دارونما از طرح دو سویه کور استفاده شد. از آزمودنی‌ها خواسته شد که طی دوره تحقیق از مصرف هر گونه دارو و مکمل ضد التهابی مانند متیل گزانتین‌ها، ایبوپروفن، زنجبیل و... خودداری کنند. به صورت مستمر از آزمودنی‌ها خواسته می‌شد رژیم غذایی معمولی خود را حفظ کنند و در دوره پژوهش از انجام فعالیت شدید بجز برنامه تمرینات تیمی خودشان پرهیز نمایند. برای اندازه‌گیری ترکیب بدنی و ویژگی‌های آنترپومتریک که در جدول ۱ آورده شده از دستگاه تحلیل ترکیب بدن (In body) مدل ۷۲۰ ساخت کره جنوبی استفاده شد. به علاوه، برای محاسبه قدرت بیشینه کشتی‌گیران از معادله‌ی $(\text{تکرار} \times ۰.۲۷۸) - ۱/۰۲۷۸ = \text{وزنه جابه جا شده به کیلوگرم}$ استفاده شد (۱۷).

برنامه تمرینات برای تمام افراد شرکت کننده (گروه مداخله و دارونما) شامل شش جلسه تمرین در هفته و به طور متوسط هر جلسه به مدت ۹۰ دقیقه در طی ۴ هفته بود. تمرینات شامل گرم کردن، تمرین مقاومتی، تمرین سرعتی، تمرینات تخصصی مرور فن، تمرینات پلیومتریک و سرد کردن بود (۱۸). همچنین، حداکثر ضربان قلب بیشینه با استفاده از معادله فاکس و همکاران (حداکثر ضربان قلب بیشینه = سن - ۲۲۰) تعیین شد (۱۹) و میزان شدت تمرینات بر اساس درصد ضربان قلب بیشینه ۷۰ تا ۹۰ درصد بود. آزمودنی‌ها به مدت یک ماه هر روز ۳ عدد کپسول

درجه سانتی‌گراد انجام گردید. همچنین قبل از خون-گیری رژیم غذایی روزانه آزمودنی‌ها با استفاده از یاد آمد تغذیه‌ای ۲۴ ساعته کنترل شد. نهایتاً به منظور تحلیل آماری، ابتدا نرمال بودن توزیع داده‌ها با استفاده از آزمون شاپیرو ویلک بررسی شد. سپس از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌های مکرر برای مقایسه تغییرات درون گروهی در همه متغیرها در هر یک از زمان‌های بعد تمرین نسبت به قبل تمرین استفاده شد. از آزمون تحلیل واریانس دو راهه با اندازه‌های مکرر برای تشخیص سطح معناداری تاثیرات درون و بین آزمودنی‌ها و گروه‌ها استفاده شد. از آزمون تی مستقل برای اختلاف میانگین بین گروهی استفاده شد. تمام عملیات و تحلیل‌های آماری در سطح معنی‌داری ($p < 0/05$) با استفاده از نرم افزار آماری SPSS نسخه ۲۴ و برنامه اکسل ۲۰۱۶ انجام شد.

یافته‌ها

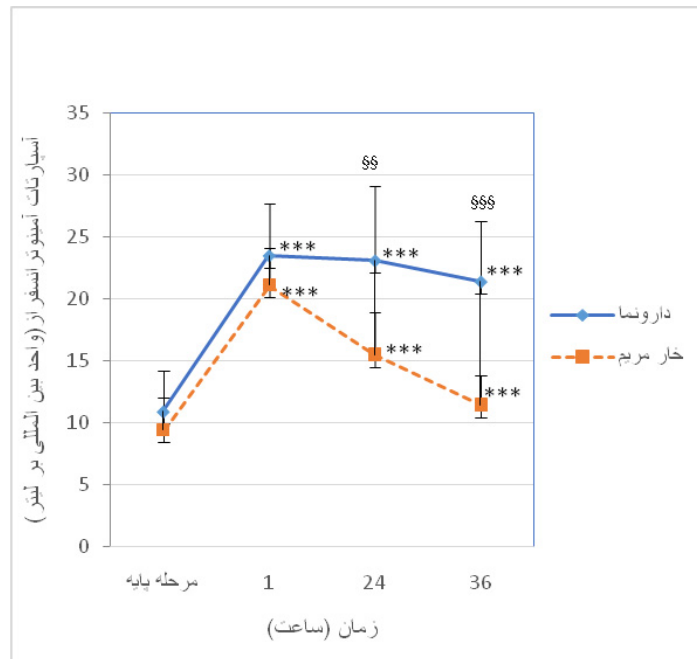
همان طور که در جدول ۱ نشان داده شده است تفاوت معنی‌داری در ویژگی‌های فیزیولوژیکی و جسمانی آزمودنی‌ها در گروه‌های دارونما و خار مریم وجود نداشت.

همچنین اختلاف معناداری در آنزیم‌های لاکتات دهیدروژناز، کراتین فسفوکیناز، آسپارات آمینو ترانسفراز و آلانین آمینو ترانسفراز در قبل مکمل‌دهی بین گروه‌های کنترل و مکمل وجود نداشت (شکل‌های ۱-۴).

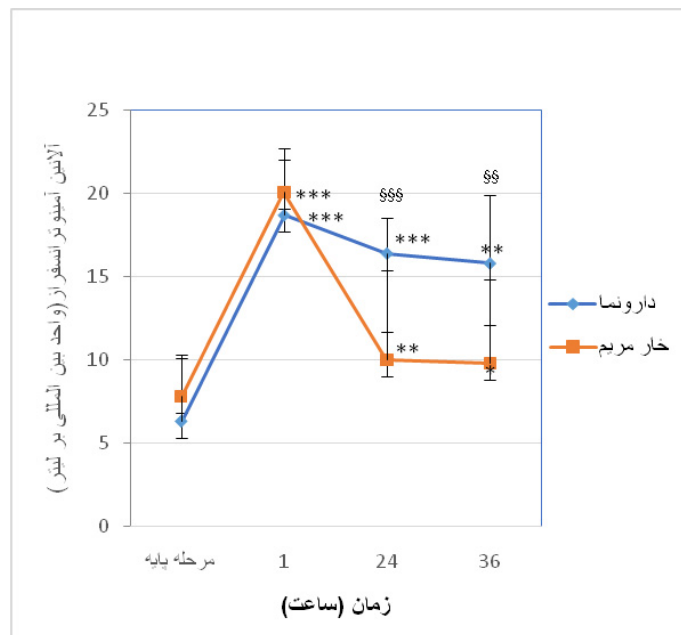
لیورگل (با نام علمی سیلیبوم ماریانوم، نام فارسی خار مریم) حاوی ۳۰۰ میلی گرم سیلیمارین در گروه تمرین با خار مریم و ۳ عدد کپسول نشاسته ۳۰۰ میلی گرمی در گروه (دارونما با تمرین) پس از وعده صبحانه، ناهار، شام مصرف نمودند. مکمل ساخت شرکت گل داروی اصفهان - ایران بود. به میزان ۱۰ میلی لیتر نمونه خونی در چهار مرحله (مرحله اول پایه قبل از مکمل دهی قبل تمرین، مرحله‌ی دوم: یک ساعت بعد تمرین بعد از مکمل دهی، مرحله‌ی سوم: ۲۴ ساعت بعد از تمرین بعد مکمل دهی، مرحله‌ی چهارم: ۳۶ ساعت بعد از تمرین بعد مکمل دهی از ورید پیش آرنجی چپ آزمودنی‌ها تهیه شد. پس از آن، سرم نمونه‌ها با دستگاه سانتریفیوژ مدل ۳۱۰ hermler ساخت کشور آلمان (۳۵۰۰ دور در دقیقه برای مدت ۱۰ دقیقه) جدا شد. برای انجام مراحل بعدی، نمونه‌ها در دمای منفی ۷۰ درجه‌ی سانتی‌گراد قرار داده شدند. فعالیت آنزیم‌ها برای تعیین تغییرات لاکتات دهیدروژناز، کراتین فسفوکیناز، آسپارات آمینو ترانسفراز و آلانین آمینو ترانسفراز سرمی به ترتیب با حساسیت ۵،۱،۲،۴ واحد بین المللی بر لیتر با تجهیزات معمول آزمایشگاه پزشکی، سرم فیزیولوژیک با غلظت ۹ گرم در لیتر، دستگاه اتو آنالایزر ساخت کشور هلند اندازه‌گیری شد. کیت‌ها و مواد شیمیایی مورد نیاز نیز از شرکت پارس آزمون ساخت ایران تهیه گردید. به علاوه، تمام مراحل پژوهش در شرایط استاندارد با رطوبت نسبی ۵۵-۵۰٪، دمای ۲۶-۲۸

جدول ۱- مقایسه ویژگی‌های آزمودنی‌ها در گروه‌های دارونما و خارمریم

| P | F | گروه‌های مورد مطالعه | | شاخص‌های مورد مطالعه |
|-------|-------|-------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------|--------------------------------------------------------------|
| | | انحراف معیار ± میانگین گروه دارونما با تمرین ۱۰ تعداد | انحراف معیار ± میانگین گروه خارمریم با تمرین ۱۰ تعداد | |
| ۰/۷۷۵ | ۰/۲۵۷ | ۱۸ ± ۱/۴۱ | ۱۷/۱ ± ۹۰/۳۷ | سن (سال) |
| ۰/۷۴۵ | ۰/۲۹۸ | ۱۷۲/۸ ± ۳/۸۸ | ۱۷۲ ± ۸/۱۵ | قد (سانتی‌متر) |
| ۰/۹۳۳ | ۰/۷۰ | ۶۶/۲ ± ۶/۳۳ | ۶۵/۱ ± ۸/۵۴ | وزن (کیلوگرم) |
| ۰/۷۶۶ | ۰/۲۷۰ | ۲۱/۲۱ ± ۱/۵۸ | ۲۱/۴۲ ± ۱/۹۷ | شاخص توده بدنی (کیلوگرم بر متر مربع) |
| ۰/۷۰۱ | ۰/۳۶۰ | ۱۰/۶۵ ± ۴/۶۶ | ۹/۰۸ ± ۳/۳۸ | چربی بدن (درصد) |
| ۰/۹۴۷ | ۰/۰۵۵ | ۴۹/۹۹ ± ۷/۶۶ | ۵۰/۶۶ ± ۳/۸۰ | توده بدون چربی (درصد) |
| ۰/۰۶۰ | ۰/۷۰ | ۶۱/۳۰ ± ۶/۷۳ | ۶۵/۰۰ ± ۷/۷۴ | ضربان قلب پایه (ضربه در دقیقه) |
| ۰/۱۲۶ | ۲/۲۳۸ | ۵۱/۸۶ ± ۴/۱۵۴ | ۵۱/۹۵ ± ۵/۲۹ | حداکثر اکسیژن مصرفی (میلی لیتر / هر کیلوگرم وزن بدن / دقیقه) |



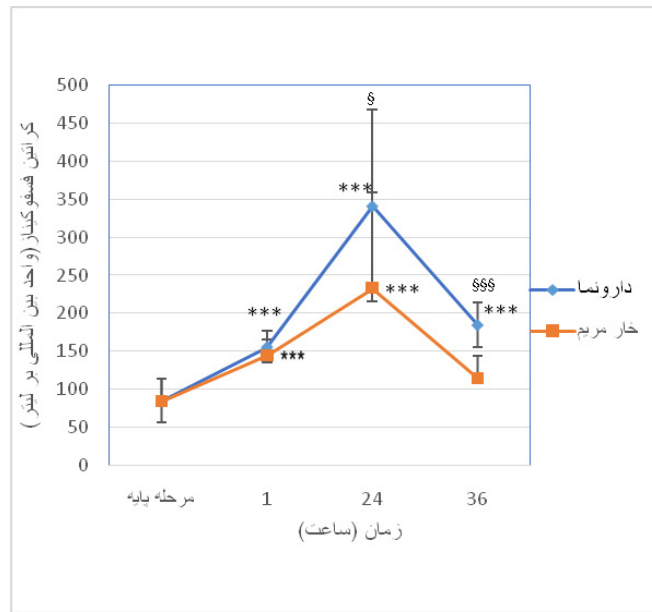
شکل ۱- تغییرات در AST قبل و بعد تمرین منتخب کشتی. * $P < 0.001$ ، مقایسه تغییرات هر گروه نسبت به زمان پایه. §§§ $P < 0.001$ ؛ §§ $P < 0.01$ ؛ مقایسه تغییرات بین گروه کنترل و گروه خارمریم.**



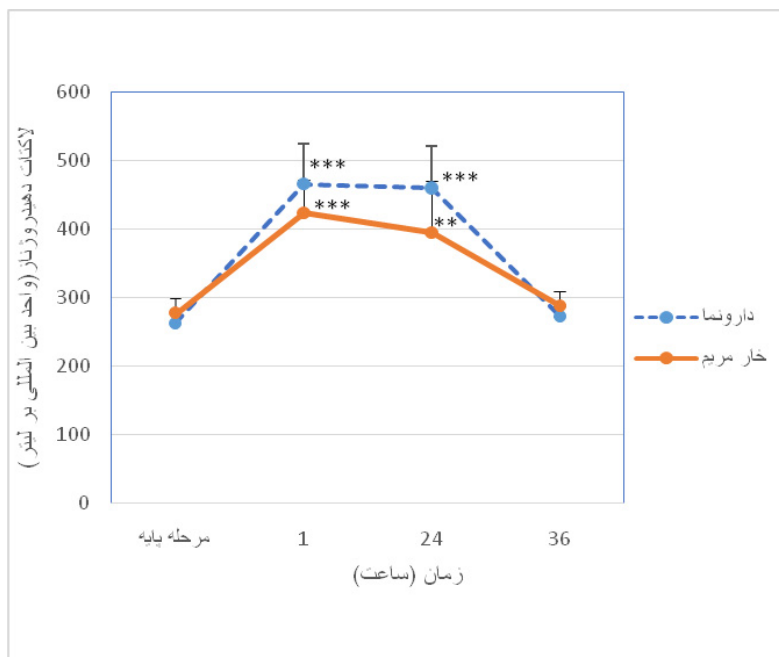
شکل ۲- تغییرات در ALT قبل و بعد تمرین منتخب کشتی. * $P < 0.001$ ، §§ $P < 0.01$ ؛ مقایسه تغییرات هر گروه نسبت به زمان پایه. §§§§ $P < 0.001$ ؛ §§ $P < 0.01$ ؛ مقایسه تغییرات بین گروه کنترل و گروه خارمریم.**

بیشترین مقدار خود رسیدند سپس کاهش یافتند (شکل‌های ۱، ۲، ۴). مقادیر آنزیم کراتین فسفوکیناز یک ساعت بعد تمرین افزایش یافت و در ۲۴ ساعت بعد تمرین به بیشترین مقدار خود رسید و سپس کاهش

هر دو گروه کنترل و خار مریم الگوی مشابهی در مقادیر آنزیم‌های لاکتات دهیدروژناز، آسپاراتات آمینوترانسفراز و آلانین آمینوترانسفراز یک ساعت بعد تمرین داشتند: هر دو بعد یک ساعت تمرین به



شکل ۳- تغییرات در CPK قبل و بعد تمرین منتخب کشتی. $P < 0.001$ ***، مقایسه تغییرات هر گروه نسبت به زمان پایه. $P < 0.001$ §§§؛ $P < 0.05$ §؛ مقایسه تغییرات بین گروه کنترل و گروه خارمریم.



شکل ۴- تغییرات در LDH قبل و بعد تمرین منتخب کشتی. $P < 0.001$ §§§، $P < 0.01$ **؛ مقایسه تغییرات هر گروه نسبت به زمان پایه.

یافت (شکل ۳).
 از نظر بین گروهی مقادیر آسپاراتات آمینوترانسفراز
 ۲۴ ساعت ($p=0/004$) و ۳۶ ساعت ($p=0/001$) بعد
 تمرین در گروه خار مریم کاهش معناداری داشت.
 همچنین کاهش معناداری در مقادیر کراتین فسفوکیناز

۲۴ ساعت ($p=0/03$)، ۳۶ ساعت ($p=0/001$) و آنالین
 آمینوترانسفراز ۲۴ ساعت ($p=0/001$) و ۳۶ ساعت
 ($p=0/001$) بعد تمرین در گروه خار مریم وجود داشت
 (اشکال ۱-۳). همچنین یک ساعت بعد تمرین اختلاف
 معناداری در شاخص‌های مورد مطالعه بین دو گروه

وجود نداشت. مقدار لاکتات دهیدروژناز بین گروه‌ها تفاوت معناداری نداشت.

برای بررسی تفاوت میانگین‌ها در هر کدام از گروه‌ها به تفکیک‌بین زمان‌های مختلف، از آزمون مقایسات زوجی (Pairwise comparisons) با اندازه‌های مکرر استفاده شد که نتایج آن در شکل‌های ۴-۱ آمده است.

از آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌های مکرر جهت بررسی اثر متغیر گروه بندی دارونما + تمرین، خارمریم + تمرین روی شاخص‌های لاکتات دهیدروژناز، کراتین فسفوکیناز، و آسپاراتات آمینوترانسفراز، آلانین آمینوترانسفراز استفاده گردید. با توجه به نتایج آزمون تحلیل واریانس با اندازه‌های مکرر سطح معنی داری متغیر گروه در کراتین فسفوکیناز ($p=0/02$)، آسپاراتات آمینوترانسفراز ($p=0/003$) و آلانین آمینوترانسفراز ($p=0/011$) بود، بنابراین متغیر گروه اثر معنی‌داری بر میانگین این مقادیر داشت، یعنی میانگین مقادیر کراتین فسفوکیناز، آسپاراتات آمینوترانسفراز و آلانین آمینوترانسفراز در گروه خار مریم کمتر از گروه کنترل بود.

بحث و نتیجه گیری

یافته اصلی این تحقیق این بود که مقادیر آسپاراتات آمینوترانسفراز، کراتین فسفوکیناز، آلانین آمینوترانسفراز در گروه خار مریم در مقایسه با گروه دارونما کاهش معنی‌دار داشت. مقادیر لاکتات دهیدروژناز در گروه خار مریم + تمرین در ۲۴ ساعت بعد تمرین و مکمل دهی کاهش یافت هر چند معنی‌دار نبود. فعالیت آنزیم تام سرمی AST در گروه دارونما در یک ساعت بعد تمرین به بیشترین مقدار خود رسید و ۲۴ و ۳۶ ساعت بعد تمرین کاهش قابل ملاحظه‌ای نداشت. مقادیر این آنزیم در گروه خار مریم نیز یک ساعت پس از تمرین به حداکثر مقدار رسید، در حالی که نه تنها در ۲۴ ساعت کاهش قابل ملاحظه‌ای داشت بلکه در ۳۶ ساعت به مقدار پایه نزدیک شد. در گروه خارمریم و کنترل غلظت ALT یک ساعت پس از تمرین افزایش یافت ولی در ۲۴ ساعت و ۳۶ ساعت پس از تمرین مقادیر این آنزیم متفاوت بود، به طوری که ALT در گروه

کنترل مقدار کمی کاهش داشت ولی در همین ساعات در گروه خار مریم به مقدار قابل توجه ای کاهش داشت و به سطح پایه نزدیک شد. مقادیر آنزیم CPK یک ساعت پس از تمرین الگوی مشابهی داشتند و افزایش یافتند و در ۲۴ ساعت پس از تمرین بیشترین افزایش مربوط به گروه کنترل بود. این آنزیم در ۳۶ ساعت پس از تمرین در هر دو گروه کاهش یافت و بیشترین کاهش در گروه خارمریم رخ داد. مقادیر LDH در همه زمان‌های مطالعه شده در این تحقیق در هر دو گروه الگوی مشابهی داشت. مقادیر این آنزیم یک ساعت پس از تمرین به حداکثر غلظت خود رسید و سپس در ۲۴ کاهش یافت و در ۳۶ ساعت به مقدار پایه رسید. با توجه به اینکه در مورد آثار تمرین منتخب کشتی و مصرف مکمل خار مریم به تنهایی و ترکیبی در افراد کشتی گیر در بلند مدت پژوهش‌هایی در دست نیست، بنابراین نمی‌توان به تحقیقات همخوان و ناهمخوان چندانی اشاره کرد. تحقیق حاضر نشان داد مصرف خارمریم می‌تواند به طور معنی‌داری از افزایش نامطلوب شاخص‌های آسپاراتات آمینوترانسفراز، آلانین آمینوترانسفراز سرمی ۲۴ ساعت پس از تمرین ممانعت به عمل آورد.

همسو با تحقیق حاضر نتایج تحقیق حیدری و همکارانش نشان داد مصرف کوتاه مدت (۷ روزه) ۶ میلی گرم مکمل عصاره ی هیدروالکلی گیاه خار مریم (سیلیمارین) موجب کاهش معنی‌داری در آنزیم‌های آسپاراتات آمینوترانسفراز، آلانین آمینوترانسفراز ۲۴ ساعت پس از یک وهله فعالیت هوازی (شامل دویدن روی نوارگردان به مدت ۳۰ دقیقه با شدت ۷۰-۶۵ درصد ضربان قلب ذخیره) در مردان فعال می‌شود (۲۰). گروه تحقیقات تقوایی و همکاران با بررسی اثر مصرف سیلی مارین (۱۴۰ میلی گرم ۲ بار در روز به مدت ۶ ماه) در افراد مبتلا به آسیب استئوتوپاتیت غیر الکلی اظهار داشتند که این عصاره گیاهی به طور معنی‌داری منجر به کاهش سطوح آنزیم‌های آسپاراتات آمینوترانسفراز، آلانین آمینوترانسفراز می‌گردد (۲۱). بیدلی و همکاران با بررسی مصرف خوراکی سیلی بین که از نظر بیولوژیکی به عنوان مهمترین ماده ی فعال سیلیمارین محسوب می‌شود در مقادیر ۱۰۰ میلی گرم در وزن بدن به مدت ۴ روز در موش‌های مبتلا به

بیشتر از ویتامین E عنوان کرده اند (۲۷). در همین ارتباط، رسول و همکاران اظهار داشتند که مصرف ۶ هفته ای ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی گرم سیلی مارین در وزن بدن در موش‌هایی که دارای آسیب هیپاتوسیتی ناشی از مصرف کربن تتراکراید بودند، منجر به افزایش آنزیم های ضد اکسایشی (گلوکوتایون پراکسیداز و کاتالاز) و در نتیجه تعدیل در میزان آنزیم های آسیب آسپارات آمینوترانسفراز و آلانین آمینوترانسفراز گردید (۲۸). احتمالاً تجویز دراز مدت (مقدار ۳۰۰ میلی گرم مکمل خار مریم به همراه تمرین به مدت یک ماه) در مردان کشتی گیر بتواند افزایش آسپارات آمینوترانسفراز، کراتین فسفوکیناز، آلانین آمینوترانسفراز ناشی از تمرین منتخب کشتی را پس از مکمل دهی به مدت یک ماه در زمان استراحت بعد تمرین کاهش دهد. با توجه به نتایج یافته‌های مطالعه انجام شده تمرین به همراه مکمل خار مریم در بلند مدت می‌تواند به کاهش در شاخص‌های سرمی آسیب عضلانی منجر شود و سبب مقابله بهتری با آنزیم های تولید شده در زمان استراحت بعد تمرین شود.

از این رو، با در نظر گرفتن جوانب احتیاط می‌توان به کشتی‌گیران پیشنهاد کرد که به منظور کاهش شاخص‌های آسیب عضلانی ناشی از انجام فعالیت‌های منتخب شدید کشتی از مکمل خار مریم استفاده کنند.

تقدیر و تشکر

مقاله حاضر بخشی از نتایج مربوط به رساله دوره ی دکترای آقای مهدی شریفیان در رشته فیزیولوژی ورزشی دانشگاه بروجرد می‌باشد. بدین وسیله نویسندگان از ورزشکاران کشتی گیر و مربیان استان قم، جناب آقای دکتر دهقان (پزشک عمومی)، سرکار خانم دکتر ژیلا محسنی (دکتری رادیوفارماسی - عضو هیات علمی دانشگاه علوم پزشکی اراک) که نهایت همکاری لازم را در اجرای پژوهش حاضر داشتند کمال تشکر و قدردانی را دارند.

References

1. Twist C, Eston R. The effects of exercise-induced muscle damage on maximal intensity intermittent exercise performance. *Eur J Appl Physiol.* 2005;9(4):652-8.

آسیب سلولی ناشی از القاء با سم دیازینون، اشاره داشتند که مصرف این مکمل باعث کاهش سطوح سرمی آنزیم آسپارات آمینوترانسفراز می‌شود (۲۲). همچنین ال-انزانی در تحقیق خود که از ۶۰ و ۳۰ میلی‌گرم به ازای وزن بدن سیلیمارین به مدت ۶ هفته در موش‌های ویستار در معرض تزریق استرپتوزوتوسین (القاء استرس اکسایشی) استفاده کرده بود، کاهش فعالیت آنزیم‌های مرتبط با آسیب آسپارات آمینوترانسفراز را گزارش کرد (۲۳). گریزل و همکاران نیز اعلام کردند که تجویز خوراکی مقادیر ۱۰ تا ۱۰۰ میلی گرم در وزن بدن سیلیمارین در روز باعث کاهش آنزیم پلاسمایی آسیب سلولی آسپارات آمینوترانسفراز ناشی از مواجهه با سم آفلاتوکسین B1 در کبوتران سفید شود (۲۴).

در تناقض با تحقیق حاضر نتایج مطالعه حیدری و همکاران نشان داد که تجویز مقدار 6 میلی‌گرم سیلی مارین (ماده موثره خارمریم) در وزن بدن در روز به مدت یک هفته در مردان فعال اثر قابل ملاحظه ای بر تغییرات شاخص آلانین آمینوترانسفراز ندارد (۲۰). همچنین سبزه واریزاده و همکاران اظهار داشتند که مصرف ۱۰۰ و ۲۰۰ میلی‌گرم در وزن بدن سیلیمارین در موش های نوع ویستار تحت تزریق گلیسرول (افزایش دهنده آسیب عضلات اسکلتی) تأثیر معنی داری بر میزان فعالیت آنزیم کراتین فسفوکیناز ندارد (۲۵). عدم همخوانی این تحقیقات ممکن است به دلیل نوع آزمودنی ها و یا نحوه مکمل دهی باشد. به هر حال برخی از محققان (شاکر و همکاران) کاهش سطوح آنزیم های آلانین آمینوترانسفراز، کراتین فسفوکیناز مرتبط با آسیب متعاقب مصرف دراز مدت سیلی مارین را به علت اثرات فیزیولوژیکی و فارماکولوژیکی این عصاره گیاهی یعنی پلی فنولی مطرح کرده‌اند که از طریق افزایش ذخایر آنتی اکسیدانی درون زاد (همچون گلوکوتایون پراکسیداز، سوپراکسید دیسموتاز، و کاتالاز) و پاکسازی بنیان های آزاد منجر به تثبیت غشای سلولی و در نتیجه حفظ سیالیت غشاء می‌گردد (۲۶). حتی در مطالعات آزمایشگاهی خاصیت محافظت کنندگی سیلی مارین در برابر آسیب غشاء لیپیدی را مشابه ضد اکساینده زیستی یعنی گلوکوتایون و حتی به میزان قابل توجهی

2. Akil M. Effect of acute exercises applied to sedentaries on various enzyme levels related to muscle damages. *Afr J Microbiol Res.* 2012;6(2):284-7.
3. White JP, Wilson JM, Austin KG, Greer BK, John NS, Panton LB. Effect of carbohydrate-protein supplement timing on acute exercise-induced muscle damage. *J Int Soc Sports Nutr.* 2008; 5(1):1-7.
4. Vimercatti B, Zovico B, Carvalho B, Barreto B, Machado A. Two doses of caffeine do not increase the risk of exercise-induced muscle damage or leukocytosis. *Phys Edu Sport.* 2008;19:1.0.
5. Clarkson PM, Hubal MJ. Exercise-induced muscle damage in humans. *Am J Phys Med Rehabil.* 2002;81(11):S52-S69.
6. Brancaccio P, Lippi G, Maffulli N. Biochemical markers of muscular damage. *Clin Chem Lab Med.* 2010;48(6):757-67.
7. Rostami A, Jafari A, Sary V. Tasire Mo amelsazi Kotah moddat CoQ10 bar La tat Plasma and Kreatin Kinas Tam Soromi Pesarn pas azye Vahle Faaliat Havazi. *J Med Eudc.* 2012;2(3):13-23.
8. Magal M, Dumke CL, Urbiztondo ZG, Cavill MJ, Triplett NT, Quindry JC, et al. Relationship between serum creatine kinase activity following exercise-induced muscle damage and muscle fibre composition. *J Sports Sci.* 2010;28(3):257-66.
9. Black CD, O'Connor PJ. Acute effects of dietary ginger on quadriceps muscle pain during moderate-intensity cycling exercise. *Int J Sport Nutr Exerc Metab.* 2008;18(6):653-64.
10. Connolly DA, Sayers SP, McHugh MP. Treatment and prevention of delayed onset muscle soreness. *J Strength Cond Res.* 2003;17(1):197-208.
11. Govind P, Sahni Y. A review on hepatoprotective activity of silymarin. *Int J Res Ayurveda Pharm J.* 2011;2(1):۷۵-۹
12. Jia R, Cao L, Du J, Xu P, Jeney G, Yin G. The protective effect of silymarin on the carbon tetrachloride (CCl₄)-induced liver injury in common carp (*Cyprinus carpio*). *In Vitro Cell Dev-An.* 2013;49(3):155-61.
13. Negahdary M, Bezhgi M, Ajdary M. [Effects of silymarin on oxidative stress markers in rats treated with magnesium oxide nanoparticles]. *ARRB.* 2015;254-61. [Persian]
14. Zakhok SA, El-Gendy AM, Eid FA, El-Tahway NA, El-Shamy SA. Physiological and histological studies on the heart of male albino rats exposed to electromagnetic field and the protective role of silymarin and/or vitamin E. *EJHM.* 2015;31(1662):1-15.
15. Jafari A, Nik KJ, Malekirad A. [Effect of short-term caffeine supplementation on downhill running induced inflammatory response in non-athletes males]. *J Cell Tissue.* 2012:377-385. [Persian]
16. Mirdar HS, Aliasgharzade OH, Hamidian G, Musavi N. The effect of swimming endurance training and silymarin supplementation during pregnancy on maternal cadmium exposure-induced apoptosis in hepatocytes of rat neonates. *J Pract Stud Biosci Sport.* 2014: 9-18. [Persian]
17. Nieman D. Exercise testing & prescription: McGraw-Hill Higher Education; 2010.
18. Karimi M, Heydari H, Eghbalian J. [The effect of tapering on selected plasma cytokine levels following incremental training in elite male wrestlers]. *Int J Wrestl Sci.* 2011;1(2):37-40. [Persian]
19. Fox III S. Physical activity and the prevention of coronary heart disease. *Ann Clin Res.* 1971;3:404-32.
20. Heidari B, Siahkhouhian M, Vakili J, Zarghami KA. The effects of short term hydro-alcoholic extract of milk thistle (silymarin) supplementation on aerobic exercise induced changes of the liver enzymes levels in active men. *Complement Med J Arak Uni Med Sci.* 2015;5(3):1258-1270. [Persian]
21. Taghvai T, Bahar A, Hosaini V, Maleki I, Kasrai M. The effect of silymarin on the treatment of Non-alcoholic fatty liver disease. *J Mashhad Uni Med Sci.* 2012;22(98). [Persian]
22. Beydilli H, Yilmaz N, Cetin ES, Topal Y, Celik OI, Sahin C, et al. Evaluation of the protective effect of silibinin against diazinon induced hepatotoxicity and free-radical damage in rat liver. *Iran Red Crescent Med J.* 2015;17(4).
23. Al-Enazi MM. Neuroprotective effect of silymarin by modulation of endogenous biomarkers in streptozotocin induced painful diabetic neuropathy. *Br J Pharmacol.* 2013;4(3):110-20.
24. Grizzle J, Hadley TL, Rotstein DS, Perrin SL, Gerhardt LE, Beam JD, et al. Effects of dietary milk thistle on blood parameters, liver pathology, and hepatobiliary scintigraphy in white carneau pigeons (*Columba livia*) challenged with B1 aflatoxin. *J Avian Med Surg* 2009;23(2):114-25.
25. Sabzevarizadeh M, Najafzadeh H. [Comparison effect of silymarin and vitamin c on liver function in myoglobinuric status in rats]. *J World Appl Sci J.* 2012;17(2):228-32. [Persian]
26. Shaker E, Mahmoud H, Mnaa S. Silymarin, the antioxidant component and *Silybum marianum* extracts prevent liver damage. *Food Chem Toxicol.* 2010;48(3):803-6.
27. Roozbeh J, Shahriyari B, Akmal M, Vessal G, Pakfetrat M, Raees Jalali GA, et al. [Comparative effects of silymarin and vitamin E supplementation on oxidative stress markers, and hemoglobin levels among patients on hemodialysis]. *Ren Fail.* 2011;33(2):118-23. [Persian]
28. Rasool M, Iqbal J, Malik A, Ramzan HS, Qureshi MS, Asif M, et al. Hepatoprotective effects of *Silybum marianum* (Silymarin) and *Glycyrrhiza glabra* (Glycyrrhizin) in combination: a possible synergy. *Evid Based Complement Alternat Med.* 2014;2014.